

הציבור כולו תבע חקירה של מחדלי הביטחון הישראלי במינוח - וגולדה מאיר מינתה השבוע

ועדת אלינבי

כבלתי-תלוויה באופייה ובמעמדה, בעלת הכושר ואומץ-הלב הדרושים כדי להתגברות בגדולייהמדינה. לדרוש דין וחשבון משרותיהביטחון, ולחקור את ראשיו חקירת שתיוערב. למשל: חיים לסקוב או יגאל ידין.

תחת זאת העמידה גולדה בראש הוועדה את פינחס קופל, ששחרר רק לאחריונה מתפקידו כמפקח המיטרה. קופל הוא אדם חייכני וסימפאטי, שגילה כישרון רב בהחלפת גלים סוערים ושמירת יהסים טובים עם כל חלקי הציבור. לעומת זאת לא גילה את היד החזקה הדרושה אפילו במיטרה - ועל כן נכשל.

קשה לדרוש מאישיות כזאת. דווקא, להכריז מלחמה על ראשי שרותיהביטחון, לחשוף ללא-רחמנות את מחדליהם הרייחאסון, ולהעמידם במצב שידרוש את התפטרותם של כמה מהם.

ולא כל שכן: מצב שחייב את כיטור ריחים של שרים.

בצידו של קופל הועמדו שני פונקציונרים ותיקים של השילטון, או שיהתפנו קיים של כמה שרים, חברי הקבוצה המי צומצמת בעילית הכלכלית הממלכתית. לכל ועדה ציבורית מגיעה מידת-מה של אשראי. אולם מי שהרכיב ועדה זו החשיד את עצמו מראש שאינו רוצה בחקירה נמרצת וחסרת-חמלה, אלא בוועד דתאליבי, כדי לצאת מן העניין בשלום ולהרגיע את הציבור מהירהשיכחה.

רור העניין. ועדה שהרכבה הוא סקנדל. אפשר היה להשלים עם ועדה כזאת, בלי מעמד של ועדת-חקירה, אילו הועד מדה בראשה אישיות ציבורית הידועה

ליתר דיוק: שרותיהביטחון יחקרו את שרותיהביטחון. השבוע הסיקה גולדה מסקנה שהתאימה למצב המגוחך, ובחרה בוועדה לביי

בן-הערובה בחיים

זוהי התמונה האחרונה של בן-הערובה בעודם בחיים. המסוק עומד להמריא בכפר האולימפי בדרכו לשדה-התעופה. מלפניו יושב בן-הערובה כבול, מאחוריו - מחבל המכוון את נשקו.

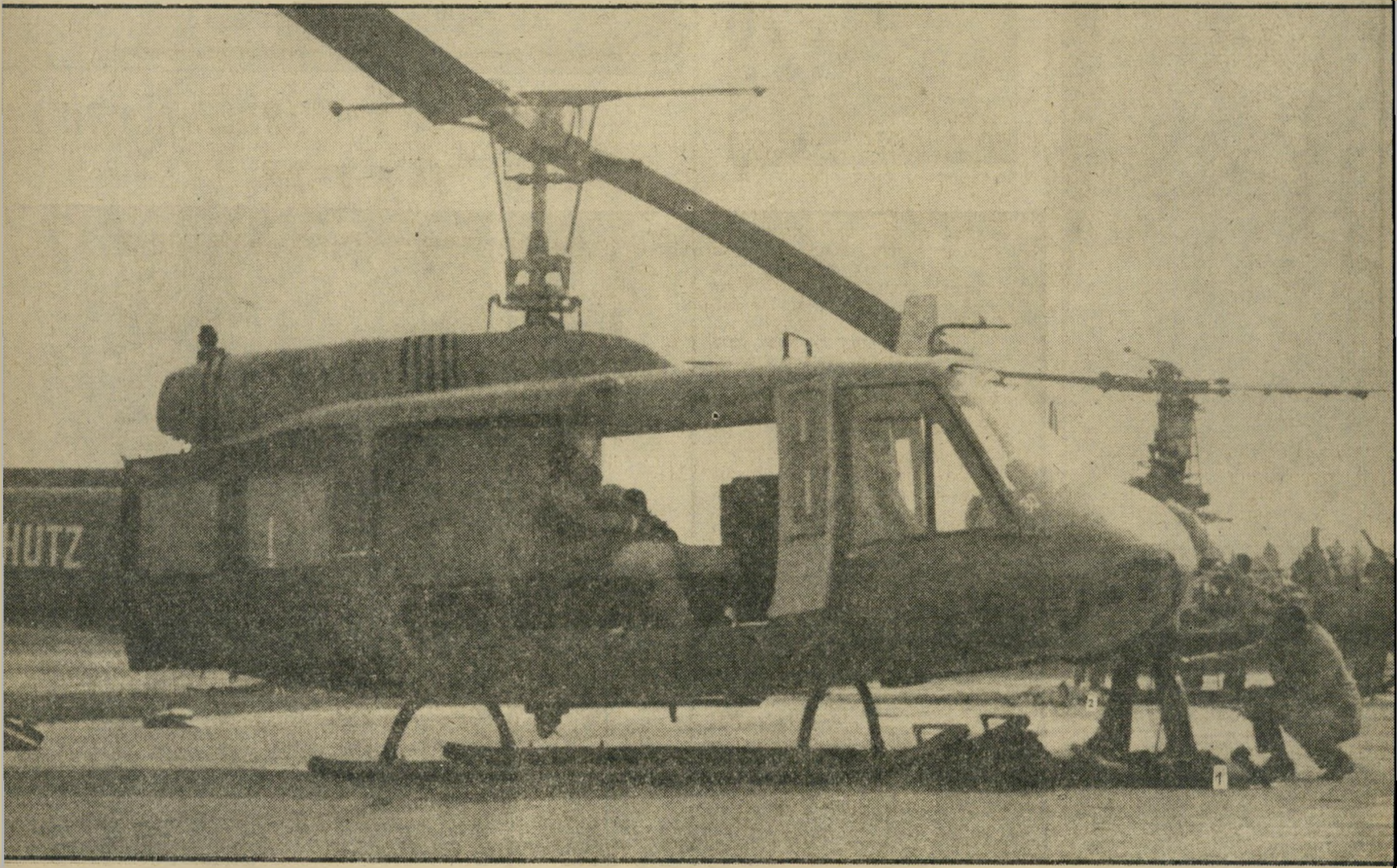
חקור! חקור! - כשאך חלף הציבור הראשון לטבח במינוח, והועם הראשון על המבצעים, צפה תביעה זו בלב מאות אלפי אזרחים בישראל. איך יכול להיות שמחדל נורא כזה, כפי שהיה לגבי הבטחת חיי המישלחת האולימפית, לא ייבדק עד תום? איך יכול להיות שאיש לא יישא באחריות ולא יוסקו לגבי מסקנות קיצוניות?

הדרישה לוועדת-חקירה - פרלמנטרית או ציבורית - הפכה תוך ימים כימעט לנחלת הכלל. אפילו גולדה מאיר הרליפה שהיא בעד חקירה ממלכתית, אלא ששאר השרים התנגדו לכך.

מדוע התנגדו? אפשר לנחש זאת: מפני שכמה וכמה שרים נושאים לפחות חלקית באחריות, ואיש מהם אינו מוכן להתגרות בגופים אדירי-הכוח שיש להם חלק במח"דל, ובראשם, כנראה, שרותיהביטחון-הי כללי, שיועידבר קוראים לו שב"כ, בעוד שכותביהרומנים קוראים לו שני"בית.

הממשלה דחתה את התביעה להקמת ועדת-חקירה. היא מצאה לעצמה אליבי, בהסמיכה את גולדה, "לאסוף את המידע".

החלטה זו כשלעצמה מוזרה במיקצת. כי לפי חלוקת-הסמכויות בממשלה, שרותיהביטחון שייכים לתחום אחריות ראשי הממשלה. כלומר: "איסוף המידע" הוטל על השר (במיקרה זה השר שהוא ראשי הממשלה) שהוא עצמו צריך היה להיות הנחקר הראשי. גולדה תחקור את גולדה.

בן-הערובה מת

אותו מסוק לאור הבוקר, בשדה-התעופה פירסטנפלדברוק. בן-הערובה הישראלי יושב מת במקומו, כשידיו כבולות. ראשו שמוט שמאלה. מתחת לחרטום המסוק שוכב מחבל

מת. עירום למחצה (מיספר 1). מאחורי המסוק הראשון נראה שני, שגם לרגליו מוטל מחבל מת (מיספר 2). על המסוקים הכתובת "בונדס-גרניץ-שוץ" - מישמר-הגבול הפדרלי (הגרמני). עד כמה שניתן לזהות את ההרוג, זהו שופט-התאבקות יוסף גוטפריונד.